

Szilveszter 2019.

A szüleink elváltak, de a Keresztanyám az Édesapám nővére volt, és ünnepnapokon sokszor láttak vendégül minket gyerekeket! Fincsi kajákra emlékszem, sok minden másra is, de a legemlékezetesebb a "malacka" volt. (No, meg egy parányi porcelán baba, de az egy másik történet!) Ebéd után, még ott maradtunk az asztalnál és beszélgettünk. Lehet, hogy Keresztapám unta ezeket a beszélgetéseket, de az is lehet, hogy csak nagyon szorgalmas ember volt és a kezének mindig kellett valamit tevékenykednie. Összeszedte az asztalon heverő kenyérmorzsákat és apró kis malacokat gyúrt nekünk.

Imádtam ezeket a malackákat, amíg teljesen szét nem morzsolódott, őriztem őket. Ma eszembe jutott a rengeteg kismalac láttán, amelyek itt a Facebook-on meg lettek osztva és gondoltam gyúrok egyet magamnak szilveszterre! Emlékezve a Keresztapámra (Haluska András), és a magam örömére.

Morzsa nem lévén, vágtam egy fél szelet kenyeret és gyúrtam, gyúrtam, de csak szétmálló morzsa keletkezett, egyáltalán nem akart összeállni! Teljesen elképedtem, milyen kenyér lehetett az, amiből a Keresztapám gyúrt? Ez a mostani nem olyan. Megvizeztem a morzsahalmot és újra kezdtem az egészet! Hát így sem lett szép és formás, de legalább valamennyire összeállt!

Most megosztom Veletek ezt az élményemet és a ma készült kismalacot! Legyen Nektek is malacotok a 2019-es esztendőre!

B.U.É.K!

